

STJUE de 22 de novembre de 2012, assumpte C-385/11

Cotització dels contractes a temps parcial en relació amb els períodes de carència per a l'accés a la pensió de jubilació: discriminació indirecta (accés al text de la sentència)

El TJUE, a petició d'un jutjat espanyol, es pronuncia, des del punt de vista del dret comunitari, sobre el **còmput dels períodes cotitzats a Espanya pels treballadors a temps parcial per a l'accés a la pensió de jubilació**. Els aspectes més rellevants d'aquesta sentència son els següents:

- **L'INSS denega la pensió de jubilació a una treballadora que havia treballat a temps parcial durant 18 anys**, ja que no acredita la carència exigida. El TJUE analitza la normativa espanyola que regula la cotització dels contractes de treball a temps parcial –DA 7a LGSS- a la vista del contingut de la normativa comunitària relativa a l'aplicació progressiva del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en matèria de Seguretat Social.
- El jutjat espanyol remitent qüestiona si **l'art. 4 de la Directiva 79/7 s'ha d'interpretar en el sentit que s'oposa a una normativa d'un Estat membre que exigeixi als treballadors a temps parcial -en la seva immensa majoria dones- en comparació amb els treballadors a temps complet, un període de cotització proporcionalment major** per a accedir, en el seu cas, a una pensió de jubilació contributiva en quantia proporcionalment reduïda a la parcialitat de la seva jornada.
- El TJUE recorda que **hi ha discriminació indirecta**, en el sentit de l'art. 4 de la Directiva 79/7, **quan l'aplicació d'una mesura nacional**, tot i formulada de manera neutra, **perjudiqui de fet a un número considerablement més elevat de dones que d'homes**.
- El propi jutjat remitent estima estadísticament provat que aquesta circumstància es dona, atès que **a Espanya almenys el 80 % dels treballadors a temps parcial són dones**. El TJUE conclou que es vulnera la referida normativa comunitària.